

“त्रिंशत्शकस्तथा राशेर्भाग इत्यभिधीयते” सू० सि० ।
त्रिंशक त्रि० त्रिंशता क्रीतः वुन् डिञ्च । त्रिंशत्संख्यान्वित-
द्रव्येण क्रीते वस्तुनि ।

त्रिंशत् त्रि० त्रयोदशतः परिमाणस्य नि० । श्रुतिदशकसं-
ख्यायां २तत्संख्यान्विते च । तत्र संख्येये “निमेषा दश
चाष्टौ च काष्ठाः त्रिंशसु ताः कलाः। त्रिंशत् कला सङ्घर्तः
स्यादहोरात्रन्तु तावतः” “त्रिंशद्वर्षो वहेत् कन्यां हृद्यां
द्वादशवर्षिकीम्” मनुः “संख्यायां “तत्रिंशता भवे-
न्नासः” सू० सि० ।

त्रिंशत्क त्रि० त्रिंशत्परिमाणस्य कन् । श्रुतिपरिमाणे
अवयवे कन् । २तत्संख्यायाम् “अमावास्याः पृथक् तेषां
त्रिंशत्कं परिचक्षते” कामन्द० ।

त्रिंशति स्त्री त्रिंशत्+प्रथोऽ। श्रुतिंशत्संख्यायां २तत्संख्येये
च । “पञ्चकं मण्डलं जयं त्रिंशत्याञ्च मनीषिभिः” काम०

त्रिंशत्तम त्रि० त्रिंशतः पूरणः तमप् । श्रुतिंशत्संख्यापूरणे
स्त्रियां ङीप् । “ततस्त्रिंशत्तमे व्यूहे पङ्क्तिष्वतिष्ठन्”
शत० ब्रा० १०।४।२।२२ ।

त्रिंशत्पत्र न० त्रिंशत्संख्यानि पत्राणि दलानि प्रतिपुष्प-
स्य । शुकुदे शब्दमाला ।

त्रिंशत्श पु० त्रिंशत्स्त्रिंशत्पूरणोऽंशः । राशेस्त्रिंशत्पूरणे
भागे षट्कलात्मके भागे षड्वर्गान्तर्गतानां राशिभेदे
तेषामंशविशेषात्तामधिपतयः ज्यो० सक्ता यथा

“पञ्च पञ्चाङ्गाद्विवाया विषमे त्रिंशदंशकाः । माहे-
यशनिजीवज्ञशुक्राणां व्युत्क्रमात् समे” । विषमराशौ
कुजशनिगुरुबुधशुक्राणां पञ्च पञ्चापसप्तपञ्चसितास्त्रिंशां-
शकाः क्रमात् ज्ञेयाः । समे राशौ व्युत्क्रमात् तेषां
विपर्ययेण त्रिंशांशा ज्ञेयाः । यथा मेषो विषमराशिः
तत्र प्रथमाविधपञ्चांशा भौमस्य । षष्ठांशमारभ्य दशमां-
शपर्यन्तं पञ्चांशाः शनेः । एकादशांशमारभ्याष्टादशांश-
पर्यन्तमष्टांशा गुरोः । जनविंशांशमारभ्य पञ्चविंशांश-
पर्यन्तं सप्तांशा बुधस्य । ततः षड्विंशांशमारभ्य त्रिं-
शांशपर्यन्तं पञ्चांशाः शुक्रस्य त्रिंशांशाः क्रमात् ज्ञेयाः ।
मिथुनार्कहस्तलाघनुःकुम्भेष्वथेवम् । समराशौ व्युत्-
क्रमाद्याथा । वृषे प्रथमांशमारभ्य पञ्चांशा श्वगोः ।
ततो द्वादशांशपर्यन्तं सप्तांशा बुधस्य, ततो विंशांश-
पर्यन्तमष्टांशा गुरोः । ततः पञ्चविंशांशपर्यन्तं पञ्चांशाः
कुजस्य त्रिंशांशाः । एवं कर्ककन्यादृष्टिकमकरमीनेष्वपि
बोध्याः। त्रिंशदंशका इत्यत्र वृत्तौ त्रिभागवत् पूरणार्थता

त्रिंशिन् त्रि० त्रिंशत् प्रमाणस्य इति डिञ्च । त्रिंशत्प्रमाणे
स्त्रियां ङीप् ।

त्रिक न० त्रयाणां संघः कन् । श्रुतिवसङ्ख्यायाम् २पृष्ठवंशावो-
भागे, ३कटिभागे, ४त्रिकलायाम् (हरितक्यामलकीवयस्या-
फलत्रये) ५त्रिकटुनि, (शुण्ठीपिप्पलीमरिचत्रये) । वा-
तादिषु मिलितेषु त्रिषु कायति कैःक । इगोचुरे पु०
अमरः । ७त्रिपथसंस्थाने हेम० । दत्तिमदे “शुद्धी-
सारसंयुक्तात् त्रिकतृयसमन्वयात् । वातरक्तं नि-
हन्त्याशु सर्धरोगहरन्त्वयः” सुखबोधः त्रिकतृयं त्रिकटु-
त्रिमदम् त्रिफलम् चेति तृयमित्यर्थः । “युगं सङ्कत्कारवि-
वर्तितत्रिकः” माघः । “व्यपोदपाञ्चैरपवर्तितत्रिका”
किरा० । “त्रिफला तु फलत्रिकम् “कश्चिद्विद्वत्त्रि-
कभिन्नहारः” रघुः । “एकं द्विकं त्रिकं चैव
चतुष्कं पञ्चकं तथा” हरिका० । तृतीयेषु रूपेषु
सहस्रं यस्य कन् पूरणप्रत्ययस्य वा लुक् । एतृतीयके
त्रि० । तृयः अधिकाः शुलकं लाभो वृद्धिर्वा यत् शतादौ
१०तृप्रधिकलाभादियुक्ते शतादौ । “द्विकं त्रिकं चतुष्कञ्च
पञ्चकञ्च शतं समम् । मासस्य वृद्धिं गृह्णीयात् वर्षाना-
मनुपूर्वशः” मनुः । (शतकरा तिनटाका सुद) “स्त्रिकस्योः
पृष्ठवंशास्योः सन्धिसत्त्विकं सृष्टम्” इत्युक्ते
११सन्धिभेदे न० ।

त्रिककुद् पु० तीर्थे ककुदत्त्व्यानि शृङ्गाण्यस्य ककुदस्य
अन्यलोपः सभा० । त्रिकूटाख्ये पर्वतभेदे अमरः । पर्वत
एवास्य अन्यलोपः नान्यत्र । तत्र त्रिककुद तद्दुक्ते
त्रि० । २विष्णावपि पु० वा अन्यलोपः । “तथैवाहं
त्रिककुदो वाराहं रूपमास्थितः । त्रिककुत् तेन विख्यातः
शरीरस्य प्रमापस्यात्” भा० शा० ३४४ अ० । ३दशरातृ-
साध्ये यज्ञभेदेऽपि वा अन्यलोपः । “त्रिककुडा एष
यज्ञो यद्दशरातृः ककुत् पञ्चदशः ककुदेकविंशः ककुत्तृय-
स्त्रिंशो य एवं विद्वान् दशरातृष्य यजते त्रिककुद एव
समानानाम्” तै०स०७।२।५।२ । “चतुष्टोमात् समूढा
त्रिककुदः शस्त्रम् अथ महात्रिककुदश्च, कन्दोमत्रिककुदश्च”
शा० श्रौ० १।२।२६।१४ । “यत् वा इन्द्रो वृत्रमहंस्तस्य
यदज्यासीत् गिरिं त्रिककुदमकरोत्” शत० ब्रा० १।१।१।
१२। “वर्षिष्ठः पर्वतानां त्रिककुदास ते पिता” अथ० ४।६।८।

त्रिककुम् पु० त्रेधा कं पीतसुदकं स्कुञ्जाति-स्कुनुम क्तिप्
ह्रान्दस्यः सलोपः । १उदाने वायौ “उदानो वै
त्रिककुम्पुन्दः” शत० ब्रा० ८।५।२।४। २नवरातृसाध्ये यज्ञ-